

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงาน เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ใช้แรงงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 315 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามความเชื่อทางสุขภาพ แบบสอบถามพฤติกรรมสุขภาพ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ (Face Validity) แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้ใช้งานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน คำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนของความเชื่อทางสุขภาพได้เท่ากับ .7376 และส่วนของพฤติกรรมสุขภาพได้เท่ากับ .8746 แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพกับความเชื่อทางสุขภาพ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพระหว่างเพศ โดยการทดสอบที (t - test) และเปรียบเทียบอายุ ระดับการศึกษา และฐานะเศรษฐกิจ โดยใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance)

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา พบว่า อยู่ในระดับสูง นั่นคือ ผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมไปในทางส่งเสริมสุขภาพ มากกว่าพฤติกรรมเสี่ยง
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพ พบว่า ไม่แตกต่างกันในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา แต่พบความแตกต่างกันในด้านฐานะเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. พฤติกรรมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับความเชื่อทางสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. พฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ในอำเภอแก่ง จังหวัดระยอง จากการศึกษพบว่า ผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมสุขภาพอยู่ในระดับสูง แสดงว่าผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมกาปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นส่วนมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงงานมีกฎ ระเบียบ และกติกาของโรงงานที่ผู้ใช้แรงงานจะต้องปฏิบัติตามเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง และยังมีการพัฒนาการทำงาน เช่น มีการนำเอาหลักการ 5 ส. มาดำเนินการภายในโรงงาน มีการรณรงค์ใช้ผ้าคาดปิดปากปิดจมูก อีกทั้งมีการรณรงค์ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในแต่ละช่วงเวลา ทำให้ผู้ใช้แรงงานได้มีความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติตาม และปฏิบัติจนเกิดความเคยชินเป็นนิสัย เป็นไปตามทฤษฎีความเชื่อประสิทธิผลแห่งตน (Self-efficacy Theory) ของ Albert Bandura (1977 อ้างในวิณา ศิริสุข, 2534, หน้า 89) ที่กล่าวว่า กระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) เป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น แต่กระบวนการทางปัญญานั้นก็ถูกชี้นำหรือถูกแปรเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วมาก โดยประสบการณ์แห่งความสำเร็จในการแสดงการกระทำ (Effective Performance) ของบุคคล ข้อค้นพบสอดคล้องกับการศึกษาของ ปัทมา กาญจนวงศ์ (2536 หน้า 51) ที่พบว่า การดูแลตนเองของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีระดับการปฏิบัติกาดูแลตนเองอยู่ในระดับดี

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมสุขภาพรายข้อ พบว่า พฤติกรรมด้านการปฏิบัติงานขณะยังไม่สร้างเมา การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย การเก็บอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูงมาก แสดงว่าผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมกาปฏิบัติที่ถูกต้องมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงงานมีกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่มีให้ผู้ที่มีการมีเมาตกค้างอยู่เข้ามาทำงาน ตลอดจนมีระเบียบการจัดเก็บอุปกรณ์เมื่อเสร็จงานแล้ว อีกทั้งโรงงานได้นำหลักการ 5 ส.มาใช้จึงทำให้ผู้ใช้แรงงานมีค่าคะแนนพฤติกรรมสุขภาพด้านนี้สูงมาก ส่วนพฤติกรรมด้านการใช้ผ้าคาดปิดปากปิดจมูกเพื่อป้องกันฝุ่นและกลิ่น การดื่มเครื่องดื่มประเภทสุก้าลัง การปฏิบัติตามคำแนะนำด้านความปลอดภัยในการทำงาน การหยอกล้อกันในขณะที่ทำงานหรือใช้เครื่องจักร การกลั่นปัสสาวะในขณะที่ทำงาน พบว่าค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง แสดงว่าผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมกาปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นส่วนมาก ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากเป็นพฤติกรรมสุขภาพส่วนบุคคลที่ปฏิบัติจนเกิดความเคยชินในชีวิตประจำวัน อีกส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากโรงงานมีกฎ ระเบียบของโรงงาน เทคนิคการบริหารจัดการของระดับผู้

บริหารในโรงงานเป็นช่วงๆ ครั้งละ 2 เดือน 3 เดือน 6 เดือน เช่น มีการณรงค์การใช้ผ้าคาดปิดปาดปิดจมูก ทำให้ผู้ใช้แรงงานปฏิบัติจนเกิดความเคยชิน

อย่างไรก็ตามยังพบว่าพฤติกรรมสุขภาพบางด้านอยู่ในระดับต่ำและต่ำมาก แสดงว่าผู้ใช้แรงงานมีพฤติกรรมกาปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นส่วนน้อยและน้อยมาก ได้แก่ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอตามหลักการออกกำลังกาย การทำงานล่วงเวลา การสวมหมวกกันน็อกหรือคาดเข็มขัดนิรภัย การยืนทำงานตลอดเวลา การตรวจร่างกายประจำปี การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ พบว่ามีค่าคะแนนอยู่ในระดับต่ำ อาจเนื่องจากผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ฐานะเศรษฐกิจยังไม่ค่อยดีพอ ทำให้ต้องทำงานล่วงเวลามาก จึงไม่มีเวลาและออกกำลังกายรวมทั้งไม่มีค่าใช้จ่ายในการตรวจสุขภาพ ขาดการณรงค์ที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้ ขาดการกระตุ้นเตือนจากเจ้าหน้าที่ทางสุขภาพ เป็นต้น ส่วนการยืนทำงานจากการสอบถามผู้ใช้แรงงานบอกว่าถนัดที่จะยืนมากกว่า การสวมหมวกกันน็อกหรือคาดเข็มขัดนิรภัยพบว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ไม่สวมหมวกกันน็อกและคาดเข็มขัดนิรภัย อาจเป็นเพราะไม่มีการเข้มงวดให้ปฏิบัติ และอีกส่วนหนึ่งผู้ใช้แรงงานจะมาทำงานโดยรถยนต์รับ-ส่งประจำซึ่งรถเหล่านี้ไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าว พฤติกรรมสุขภาพในด้านการตรวจมะเร็งปากมดลูก การตรวจสุขภาพฟันทุก 6 เดือน การตรวจมะเร็งเต้านม มีค่าคะแนนอยู่ในระดับต่ำมาก อาจเนื่องจากผู้ใช้แรงงานฐานะทางเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย ไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะ

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพ ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ

2.1 เพศ พบว่าผู้ใช้แรงงานเพศชายกับเพศหญิงมีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างกัน เนื่องจากพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ที่ศึกษาเป็นพฤติกรรมสุขภาพที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และพฤติกรรมสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในโรงงาน เป็นงานที่ทั้งเพศหญิงและเพศชายสามารถปฏิบัติได้ทุกแผนก ลักษณะงาน สิ่งแวดล้อมในการทำงานจึงจะคล้าย ๆ กัน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมในโรงงานด้วย ไม่สอดคล้องกับแนวคิดแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพที่ว่า ปัจจัยลักษณะประชากรประการหนึ่ง คือ เพศ จะมีผลต่อการรับรู้และส่งผลให้บุคคลมีการปฏิบัติ Becker, et al (1977, p. 45 อ้างในรุ่งศรี ศศิธร, 2536, หน้า 100) และ Orem (1985, p.86) ที่แสดงว่า เพศเป็นตัวกำหนดความต้องการในการดูแลตนเองและมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ และ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรัตน์ ประดิษฐ์สาร (2535) ที่ศึกษาพบว่า การปฏิบัติกาดูแลตนเองของเด็กวัยเรียนเพศหญิงแตกต่างจากเพศชาย รุ่งศรี ยุ่งทอง (2537) ศึกษาพบว่า เพศมีความ

สัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของพนักงานบริการในสถานเริงรมย์ ในเขตจังหวัดราชบุรี แต่สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งศรี ศศิธร (2536) ศึกษาพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุของคณงานก่อสร้างในบริษัทรับเหมาก่อสร้างบางแห่งในจังหวัดราชบุรี อรอนงค์ ภาคพิขเจริญ (2535) ศึกษาพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ที่พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างกันนั้น

2.2 อายุ พบว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อธิบายได้ว่าผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งมีการพัฒนาด้านสติปัญญา ความมีเหตุผล มีศักยภาพในการดูแลตนเอง และการตัดสินใจต่าง ๆ จึงสามารถปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพได้ดี คะแนนพฤติกรรมสุขภาพที่ศึกษาได้พบว่ามีค่าคะแนนอยู่ในระดับสูง การศึกษาของ สมจิต ปทุมมานนท์ (2532) อรอนงค์ ภาคพิขเจริญ (2535) ปัทมา กาญจนวงศ์ (2536) สนับสนุนแนวคิดดังกล่าวที่ว่าอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกและสามารถทำนายการปฏิบัติกรดูแลตนเอง ตามแนวคิดของ Becker and Maiman (1975, อ้างในรุ่งศรี ศศิธร, 2536, หน้า 99) อายุจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล บุคคลวัยผู้ใหญ่มีวุฒิภาวะสูงย่อมสนใจดูแลสุขภาพตนเองมากกว่าผู้มีอายุน้อย Orem (1985, p. 35) กล่าวว่าความสนใจในการดูแลตนเองขึ้นอยู่กัอายุ ในวัยเด็กจะมีพัฒนาการขึ้นเพียงเล็กน้อย และค่อยพัฒนาขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงขีดสูงสุดในวัยผู้ใหญ่ และจะลดลงเมื่อถึงวัยชรา

2.3 ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่าถึงแม้ว่าผู้ใช้แรงงานมีระดับการศึกษาดังนี้คือ ร้อยละ 57.5 จบการศึกษา ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 25.4 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 16.2 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ประกาศนียบัตรวิชาชีพและร้อยละ 1.0 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา , ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แต่เมื่อได้เข้ามาทำงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราแล้วทุกคนมีโอกาสได้รับการเรียนรู้เหมือนกันโดยเริ่มจากแรกเข้าจะได้รับการแนะนำในการปฏิบัติงานจากหัวหน้างาน ซึ่งลักษณะงานไม่จำเป็นต้องทักษะมากมาย ทำให้ผู้ใช้แรงงานสามารถปฏิบัติได้ไม่ยากและหลังจากนั้นผู้ใช้แรงงานก็จะมีโอกาสการเรียนรู้เพิ่มเติมจากกิจกรรมทางจากสื่อต่างๆ ที่ทั้งภาครัฐและเจ้าของกิจการได้ดำเนินการให้มีขึ้นดังเช่น การรณรงค์ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ เป็นต้น อีกทั้งพฤติกรรมสุขภาพที่ศึกษาเป็นพฤติกรรมสุขภาพที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวันและพฤติกรรมสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานซึ่งเมื่อได้รับการเรียนรู้ก็เกิดการปฏิบัติได้ไม่ยากนัก เป็นไปตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของวัยผู้ใหญ่ที่สนใจเรื่องใกล้ตัว กระทำได้ง่ายไม่สลับซับซ้อน บังเกิดผลจริง และมีความเหมาะสมกับเวลาและ

สภาพการณ์แวดล้อม และมีการวิจัยที่สนับสนุนการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ รุ่งศรี ศศิธร (2536) ศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน อรอนงค์ ภาคพิขเจริญ (2535) ศึกษาพบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ในการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

2.4 ฐานะเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีฐานะเศรษฐกิจต่างกัน จะมีพฤติกรรมสุขภาพต่างกัน เป็นไปตามแนวคิด Becker and Maiman (1974, อ้างในรุ่งศรี ยุ่งทอง, 2537, หน้า 90) ที่ว่ารายได้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ ที่มีผลในการป้องกันสุขภาพที่แตกต่างกัน รายได้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิต ผู้ที่มีรายได้สูงมีโอกาสตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานที่ว่าด้วยการมีสุขภาพที่ปลอดภัย มีรายได้เพียงพอที่จะใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพตนเองได้ดีกว่า ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยจะใช้เวลาในการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ในการเลี้ยงตนเองและจุนเจือครอบครัวเป็นสำคัญ ทำให้การดูแลสุขภาพตนเองน้อยเกินไป เช่นเดียวกับ Pender (1987, p. 161-162) กล่าวว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการมีศักยภาพในการดูแลตนเองของบุคคลและรายได้เป็นการส่งเสริมให้บุคคลมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม รายได้ของครอบครัวมีผลต่อการปฏิบัติตนด้านสุขภาพ ซึ่งถ้าหากบุคคลมีสถานภาพทางเศรษฐกิจไม่ดีจะทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Pratt (1976) Wilson and Elinson (1981 อ้างในอุบล เลี้ยววาริณ, 2537, หน้า 77) ศึกษาพบว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมสุขภาพทั้งทางด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค

3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพกับความเชื่อทางสุขภาพ ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับความเชื่อทางสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา จากการศึกษาครั้งนี้พบค่าคะแนนความเชื่อทางสุขภาพที่อยู่ในระดับสูงหรือพฤติกรรมปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นส่วนมาก เช่น ผู้คนทำให้แสบจมูกถ้าทนได้ก็ไม่ใช่ไร หินเนอร์อาจทำให้ติดแต่ไม่มีผลเสียใดๆ การทำงานในบริเวณที่มีเสียงดังไม่มีผลเสียใดๆ การเจ็บป่วยบ่อยทำให้ความสามารถในการทำงานลดลง ผ้าคาดปิดปากปิดจมูกสามารถป้องกันโรคจากฝุ่นไม้ได้ และค่าคะแนนพฤติกรรมสุขภาพที่อยู่ในระดับสูงมีดังนี้ การใช้ผ้าคาดปิดปากปิดจมูกเพื่อป้องกันฝุ่นและกลิ่น การปฏิบัติตามคำแนะนำด้านความปลอดภัยในการทำงาน การปฏิบัติงานขณะยังไม่สร้างเมา การเก็บอุปกรณ์ในการทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย การหยุดคุ้ยหยอกล้อกันในขณะที่ทำงาน เป็นต้น จรรยา สุวรรณทัต (2534, หน้า 814) ได้กล่าวสนับสนุนไว้ว่า "ความเชื่อเป็นตัวกำหนด

ให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ ตามความคิด ความเข้าใจ โดยที่บุคคลอาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ ดังนั้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค จะมีค่านิยมเชิงบวกมากกว่าค่านิยมเชิงลบและความเชื่อเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการแสดงออกทางสุขภาพ (Rosenstock, 1974, p. 330) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของรุ่งศรี ศศิธร (2536) ที่พบว่า การรับรู้แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ และความเชื่ออำนาจภายในตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน และเรณู กาวิละ (2537) ที่พบว่า ความเชื่อด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมารับบริการตรวจมะเร็งปากมดลูก รวมทั้งบัญชา มณีคำ (2538) ที่พบว่า ความเชื่อด้านสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการขับชีร์รถจักรยานยนต์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้ในการปฏิบัติ

1.1. จากข้อค้นพบที่ว่าผู้ใช้แรงงานมีคะแนนพฤติกรรมสุขภาพอยู่ในระดับสูง แสดงว่าผู้ใช้แรงงานมีการพฤติกรรมไปในทางส่งเสริมสุขภาพมากกว่าพฤติกรรมเสี่ยง มีความเอาใจใส่ในสุขภาพเป็นอย่างดี มีพฤติกรรมปกป้องสุขภาพของตนเอง หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทั้งหลาย และมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ เป็นกลุ่มคนที่พึงได้รับการส่งเสริมให้เขาพัฒนาสุขภาพยิ่งๆ ขึ้น ด้วยความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน โดยรัฐต้องเป็นภาระในการจัดการใดๆ ที่จะเอื้อให้เขาเหล่านั้นสามารถพัฒนาสุขภาพได้ด้วยตนเอง การจัดการด้านนี้ไม่แพงและคุ้มกับประโยชน์ที่จะได้รับ เพราะเป็นการลงทุนไปยังกลุ่มคนที่ยังไม่เจ็บป่วย ซึ่งเป็นจำนวนคนที่มากกว่าคนเจ็บป่วยและสนับสนุนนโยบาย Good Health at Low Cost ผลที่ได้รับจากการลงทุนคือผู้ใช้แรงงานจะมีภาวะสุขภาพดีกว่าที่เคยเป็นอยู่ และกลุ่มคนเหล่านี้คือทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าของสังคมไทย

1.2. จากข้อค้นพบผู้ใช้แรงงานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีฐานะเศรษฐกิจต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพต่างกัน จากข้อค้นพบนี้เป็นสามารถนำมาวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในลักษณะที่ยึดหยุ่นกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่และประชากร ควรมีความหลากหลายและเหมาะสมในแต่ละกลุ่มประชากรเพียงพอที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงสุขภาพอนามัยของประชาชนสู่ทิศทางที่พึงประสงค์

1.3 จากข้อค้นพบพฤติกรรมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับความเชื่อทางสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือผู้ใช้แรงงานที่มีความเชื่อทางสุขภาพที่ถูกต้องมีผลทำให้การปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพถูกต้องด้วย ดังนั้นควรนำข้อค้นพบนี้ไปใช้ในการวางแผนเพื่อส่งเสริมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงาน โดยเน้นการเรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อทางสุขภาพที่ถูกต้อง อันจะมีผลไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องในที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำตัวแปรอื่นมาศึกษาด้วย เช่นภูมิลำเนา แรงสนับสนุนทางสังคม อายุการทำงาน และประสบการณ์การทำงาน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มผู้ใช้แรงงานกลุ่มอื่น เช่นกลุ่มแรงงานที่เป็นแรงงานอพยพ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในประชากรกลุ่มนี้ต่อไป

2.3 จากข้อค้นพบของการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปพัฒนาโครงการแทรกแซงทางพฤติกรรมสุขภาพ (Intervention Program) เพื่อการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพของผู้ใช้แรงงานในโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราซึ่งจะเป็นการศึกษาเชิงทดลอง